

dede i nogen speciel eller principiel Modvillie mod Projektet, men kun paa de to forannævnte Grunde, der, som her belyst, ikke mere er til Stede. Jeg haaber, at disse Betragtninger ogsaa kan tilfredsstille det ærede Medlem for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Pinstrup), der i Gaar udtalte sin varme Tilslutning til Kravet om Spar-sommelighed i Statshusholdningen. Dette Krav er ogsaa et godt, gammelt Venstrekrav, men man maa føje til, at i den moderne Tid maa man paa økonomisk Maade røgte de Opgaver, der sorterer under Staten. I dette Tilfælde sker det ved at forøge Rentabiliteten af Trafikken over Storstrømmen, hvilket man kan gøre ved Anlæget af en Bro. Ogsaa fra den Side, fra det nordligste Jylland, tør man forhaabentlig vente Tilslutning til denne Sag. En jævn, stillfærdig, forretningsmæssig Vurdering af herhen hørende Forhold maa efter min Mening forene de noget forskelligt dømmende Tendenser i Kravet om denne Bro, Kravet om et Forslag endnu i denne Samling.

Westergaard: Naar jeg har bedt om Ordet, er det blandt andet for at omtale forskellige lokale Spørgsmaal vedrørende den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere. Forinden jeg gaar over hertil, vil jeg dog have Lov til med et Par Ord at udtale mig om den grundlovspolitiske Situation i al Almindelighed. Stillingen er jo saadan nu, at langt det overvejende Flertal af Befolkningen ønsker Grundlovsændringen gennemført. Dette Ønske blev fremsat den 20. Maj med meget betydelig Kraft. Det er da ogsaa min Opfattelse, at det er nødvendigt, at denne Sag løses nu, dersom vi skal gaa en rolig Udvikling i Møde i vort Land. Efter de Udtalelser, der er fremkomne her i Tinget, har jeg det bedste Haab om, at det nu vil lykkes at løse Opgaven, idet disse Udtalelser tyder paa, om ikke just Fred og Forsoning, saa dog en vis Fordragelighed, der har sin store Betydning; ganske vist vilde det have været heldigt for Sagens Løsning, om denne Fordragelighed havde givet sig Udslag ved Valget den 20. Maj, men det gjorde den desværre ikke. Jeg tror ikke, at der findes nogen Slange i de demokratiske Partier, saaledes som det antydningvis blev sagt forleden Dag, vistnok af det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen); derimod kunde man maaske med mere Grund tale om visse glubske Løver, som jo ogsaa kan være farlige. Nu skal Sagen løses, og det er min Opfattelse, at hvis

det ikke sker, vil der falde et meget tungt Ansvar paa de demokratiske Partier, thi Stillingen er jo den, at hvis vi trofast staar sammen, kan Sagen løses; løses den ikke, maa det være paa Grund af manglende Sammenhold indenfor de demokratiske Partier. Det er mit Haab, at vi maa vise os som gode, frisindede danske Mænd, der forstaar at sætte Sagen som Nr. 1, og jeg er blevet bestyret i dette Haab ved den udmærkede Tale, der forleden blev holdt her i Tinget af Venstres Ordfører, det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard). Dersom vi allesammen som han er i Stand til at sætte Sagen over alt andet, nærer jeg ikke mindste Tvivl om, at det vil lykkes os at faa gennemført en god Grundlov.

Dernæst maa jeg gaa over til at tale om forskellige Spørgsmaal af lokal Interesse, og jeg skal bestræbe mig for at gøre det saa kort som muligt. Jeg skal først henvende mig til den højtærede Kultusminister angaaende Ombygningen af Arnborg Kirke. Denne Kirke var dels for lille og dels for tarvelig, saaledes at en Ombygning var ganske nødvendig. Man ønskede egentlig bygget en ny Kirke, fordi den nuværende Kirkes Beliggenhed i en Udkant af Sognet er meget uheldig, men de overordnede Myndigheder ønskede at bevare Kirken som en smuk Repræsentant for de danske Granitkirker, som de udtrykte sig. Dette Ønske blev tiltraadt af Beboerne, og Kirken blev da istandsat. Nu gaar det jo imidlertid ofte saadan, at naar man skal til at reparere paa det gamle, bliver det betydeligt dyrere, end man havde tænkt sig, og saaledes gik det ogsaa her, idet denne Ombygning kostede 11,000 Kr., hvilket var langt mere, end man havde ventet. Der blev da af Menighedsraadet indgivet et Andragende til Ministeriet om Tilskud til Ombygningen, og dette Andragende blev modtaget med megen Velvillie, men der kunde ikke opføres noget Beløb paa indeværende Aars Finanslov, fordi Andragendet fremkom for sent. Da man i Ministeriet i øvrigt havde stillet sig velvilligt til Sagen, havde jeg derfor ventet at finde et Beløb paa det Finanslovsforslag, som nu er forelagt, og jeg beklager meget, at det ikke findes, thi naar Myndighederne har ønsket at bevare denne Kirke som en smuk Repræsentant for de danske Granitkirker, forekommer det mig dog at være rimeligt, om en væsentlig Del af Udgifterne ved Kirkens Restaurering blev baaret af Statskassen. Dertil kommer, at Arnborg Sogn er et af